

Arrest

nr. 299 556 van 8 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
 Rotterdamstraat 53
 2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 augustus 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. CUYPERS loco advocaat B. LOOS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, P. B., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shkodër (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. In 1990 ontdekte uw vader dat uw moeder een buitenechtelijke relatie had met K. H. (...). Uw vader was

razend en gooide een granaat in de kamer waar zijn vrouw en haar minnaar aanwezig waren. Zij raakten beiden gewond. Uw zus werd geraakt door een granaatscherf in haar enkel. Door het bloedverlies liet zij het leven. Uw vader werd gearresteerd en naar de gevangenis overgebracht. Hier werd hij ziek. In 1991 overleed hij. Een jaar later overleed uw moeder aan kanker. Op 6 oktober 2002 vernam u dat K. H. (...) vermoord was en dat u en uw broer T. (...) (O.V. (...)), als vermeende daders, gezocht werden door de Albanese autoriteiten. Bovendien hadden de nabestaanden van K. H. (...) verkondigd dat zij bloedwraak zouden nemen. U, uw broers, uw ooms en enkele neven langs vaders kant waren potentiële doelwitten. U dook onder in de bergen. T. (...) werd even later gearresteerd maar na veertien maanden voorhechtenis vrijgelaten uit de gevangenis. De rechtbank van eerste aanleg verklaarde hem immers onschuldig. In datzelfde vonnis werd u bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. Het Hof van Beroep bevestigde de u in eerste aanleg opgelegde straf. Op 18 mei 2008 werd u gearresteerd door de Albanese autoriteiten. Omdat er een wapen werd gevonden op uw onderduikadres, werd u een bijkomende gevangenisstraf van één jaar opgelegd. U was intussen in hoger beroep gegaan bij het Albanese Hooggerechtshof tegen uw onterechte veroordeling voor de moord op K. H. (...), maar ook dit was tevergeefs. U ging opnieuw in beroep, ditmaal bij het Grondwettelijk Hof in Tirana, maar ook dit bleef zonder het verwachte resultaat. In 2012 richtte u zich ook tevergeefs tot het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg.

Uw andere broer, N'. B. (...) (O.V. (...)), vluchtte enkele jaren later naar België uit vrees voor de bloedwraak met de familie van K. H. (...). Hij verzocht er op 24 april 2018 om internationale bescherming. Op 11 juli 2018 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat uw broer niet aannemelijk had gemaakt dat hij en zijn familie in een bloedvete met de nabestaanden van K. H. (...) verwickeld waren.

Op 24 augustus 2019 werd u vrijgelaten uit de gevangenis en trok u opnieuw in bij uw vrouw en uw twee dochters in Shkodër. In september 2019 ging u op bezoek bij uw broer N'. (...) die nog steeds in België verbleef. Enkele dagen later keerde u terug naar Albanië. Op 30 oktober 2019 werd u op straat beschoten door een onbekende man. U bleef ongedeerd. U vermoedde dat de familie van K. H. (...) een aandeel had in deze aanslag op uw leven. Op 19 november 2019 vertrok u met uw vrouw en uw twee dochters naar België. U, uw echtgenote N. (...) en uw dochter K. (...) (O.V. (...)) verzochten op 11 december 2019 om internationale bescherming. Uw dochter S. (...) (O.V. (...)) werd als minderjarige op de bijlage van uw echtgenote geplaatst. U vreesde bij een terugkeer naar Albanië gedood te worden in het kader van de bloedwraak waarin u verwickeld bent met de nabestaanden van K. H. (...). Bovendien verklaarde u onschuldig te zijn en onterecht te zijn veroordeeld voor de moord op deze man.

Op 28 april 2020 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt dat jullie in een bloedwraak met de familie van K. H. (...) verwickeld waren, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan het schietincident van 30 oktober 2019 en omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u onterecht werd veroordeeld voor de moord op K. H. (...) en dat uw juridische rechten niet zouden gerespecteerd zijn. Op 8 juli 2021 werd het door u, uw echtgenote en uw dochter ingediende beroep verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

U had intussen werk gevonden bij een tuinbouwbedrijf. In samenspraak met uw advocaat trachtte de bedrijfsleider voor u en uw familie jullie verblijf in België tevergeefs te verlengen. Uw advocaat raadde u daarom aan om terug te keren naar Albanië. Daar zou de Belgische ambassade van Bulgarije u contacteren met het oog op het verkrijgen van een werkvisum voor België. Op 5 juni 2022 keerde u terug naar Albanië. U vestigde zich in uw woning in Shkodër. Enkele dagen later huurde u een appartement in Velipojë, een badplaats nabij Shkodër waar u kon genieten van de zomer. Op 14 juni 2022 was u 's avonds een wandelingetje aan het maken in Velipojë. Toen u een man voorbijstak werd u neergeschoten. Het geweer van de dader blokkeerde waardoor u kon ontkomen. Enkele honderden meters verder, nabij het resort Grand Europa, belde u naar uw broer T. (...). U vroeg hem de hulpdiensten te bellen. Enkele vakantiegangers hadden intussen eveneens de politie gebeld. De politie kwam ter plaatse. U werd overgebracht naar het ziekenhuis in Shkodër alwaar u verzorgd werd voor uw verwondingen. U werd diezelfde nacht nog ondervraagd door de gerechtelijke politie. De volgende dag, op 15 juni 2022, werd u ontslagen uit het ziekenhuis. Samen met de chef misdaad van de politie in Shkodër ging u later die dag naar de plaats delict, waar er een sporenonderzoek verricht werd. Daarna werd u op het politiecommissariaat nogmaals ondervraagd over de gebeurtenissen van de dag voordien. Op 21 of 22 juni 2022 ging u naar het Openbaar Ministerie in Shkodër om een attest te bemachtigen ter bevestiging van het onderzoek naar de gebeurtenissen van 14 juni 2022. Enkele dagen later kon uw schoonbroer dit attest gaan ophalen. Op 28 juni 2022 verliet u Albanië opnieuw en voegde u zich terug bij uw echtgenote en uw twee dochters in België.

Op 11 juli 2022 verzochten u, uw echtgenote en uw dochter K. (...) voor een tweede keer om internationale bescherming. Op diezelfde dag verzocht uw dochter S. (...), die intussen meerderjarig was geworden, voor het eerst in eigen naam om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vreest u, gelet op wat er op 14 juni 2020 gebeurd is, gedood te worden door de nabestaanden van K. H. (...).

Uw broer N'. (...), wiens tweede verzoek om internationale bescherming reeds op 29 december 2020 niet-ontvankelijk was verklaard, verzocht op 29 september 2022 een derde keer om internationale bescherming. In september 2022 verliet ook uw broer T. (...) Albanië. Hij verzocht op 10 oktober 2022 om internationale bescherming in België.

Ter ondersteuning van onderhavig verzoek legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 24 juni 2022; uw Albanese rijbewijs; het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens d.d. 19 juni 2014 waaruit blijkt dat uw klacht over uw onterechte veroordeling voor moord niet ontvankelijk werd verklaard; een aantal documenten met betrekking tot uw werk in een tuinbouwbedrijf; een niet-gedateerde e-mail van uw advocate S. H. (...), die u aanraadt om terug te keren naar Albanië met het oog op het verkrijgen van een werkvisum; WhatsApp-correspondentie met S. H. (...); uw ticket voor een vlucht op 5 juni 2022 van Brussel naar Podgorica (Montenegro); enkele krantenartikelen met betrekking tot het schietincident van 14 juni 2022; een aantal medische documenten betreffende uw opname in het ziekenhuis na het schietincident van 14 juni 2022; een aantal foto's van uw verwondingen; een attest van het Openbaar Ministerie in Shkodër d.d. 30 juni 2022 waaruit blijkt dat er een onderzoek loopt naar het incident van 14 juni 2022; en een schrijven van uw advocaat ter ondersteuning van onderhavig verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaarde dat u op 5 juni 2022 terugkeerde naar Albanië, alwaar u op 14 juni 2022 op het strand van Velipojë werd neergeschoten. Dat u werd neergeschoten staat op zich niet meteen ter discussie. Er dient evenwel opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat deze gebeurtenis verband houdt met de bloedwraak waarin u beweert verwickeld te zijn met de nabestaanden van K. H. (...) (CGVS P. (...), p. 8).

Zo dient er vooreerst benadrukt te worden dat er in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal reeds geoordeeld werd dat er aan het bestaan van een bloedwraak tussen uw familie en de familie van K. H. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden omdat er een aantal frappante tegenstrijdigheden waren tussen de verklaringen van u en uw broer N'. (...), omdat uw verklaringen over de verzoeningspogingen met de familie H. (...) niet aannemelijk waren, omdat u geen enkele kennis had over deze familie en omdat de houding van u en uw familie geenszins getuigden van een daadwerkelijke betrokkenheid in een bloedwraakzaak. Ook werd er vastgesteld dat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan het door u beweerde schietincident op 30 oktober 2019 dat u in verband bracht met deze bloedwraak. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de ongeloofwaardigheid van uw beweringen in het kader van uw eerste verzoek. Ook in het kader van de twee verzoeken om internationale bescherming die uw broer N'. (...) eerder indiende werd geoordeeld dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan het bestaan van een bloedwraak.

Ook uit de verklaringen die u en uw familie aflegden in het kader van jullie huidige verzoeken blijkt geenszins dat u en uw familie in een bloedvete verwickeld zouden zijn. Zo kan er gewezen worden op een aantal bevreemdende vaststellingen met betrekking tot uw houding. U verklaarde op 5 juni 2022 op aanraden van uw toenmalige advocaat teruggekeerd te zijn naar Albanië omdat u documenten moest verzamelen voor een werkvisum dat u wilde bemachtigen (CGVS P. (...), p. 8). Gevraagd wat u precies moest gaan doen in Albanië verklaarde u dat u naar daar moest gaan en er wachten op een telefoontje van de ambassade van de Belgische ambassade in Sofia (Bulgarije) (CGVS P. (...), p. 9). U wist evenwel niet of uw toenmalige advocaat of uw werkgever voor u reeds een aanvraag hadden ingediend voor het verkrijgen van een werkvisum (CGVS P. (...), p. 10). Gevraagd waarom u dan naar Albanië vertrok als u niet zeker wist welke stappen er al gezet waren, verklaarde u enkel dat u gezegd was geweest dat u moest vertrekken en u gewoon moest wachten tot ze contact met u zouden opnemen (CGVS P. (...), p. 10). U nam bovendien voor uw vertrek naar Albanië geen contact op met de Belgische ambassade in Sofia om u te informeren naar de wijze waarop u een werkvisum zou kunnen bekomen (CGVS P. (...), p. 10). Ook op andere manieren heeft u niet getracht om bijkomende informatie te vergaren met betrekking tot de procedure die u moest doorlopen (CGVS P. (...), p. 11). Ook toen u zich reeds in Albanië bevond ondernam u geen stappen om u te informeren naar de stand van zaken van de procedure met het oog op het verkrijgen van een werkvisum. U wachtte gewoon tot u gebeld zou worden (CGVS P. (...), p. 12). Dat

u klaarblijkelijk zonder u grondig te informeren over wat u precies moest doen in Albanië en zonder u te informeren naar de procedure die u er zou moeten doorlopen terugkeerde naar uw land van herkomst, alwaar u vreest om omwille van de door u beweerde bloedwraak vermoord te worden door de familie van K. H. (...), en dat u in Albanië een dergelijke afwachtende houding aannam, is niet aannemelijk en ondermijnt bijkomend de geloofwaardigheid van het bestaan van deze vendetta.

Ook uit uw houding tijdens uw verblijf in Albanië vanaf uw aankomst op 5 juni 2022 tot het schietincident op 14 juni 2022 blijkt niet dat u daadwerkelijk in een bloedwraakzaak verwickeld bent. Zo verklaarde u tijdens deze dagen op bezoek te zijn geweest bij uw broer T. (...) en bij uw ooms en tantes (CGVS P. (...), p. 11 en 12). Voorts, gevraagd wat u aan het doen was toen u op 14 juni 2022 beschoten werd, stelde u dat u gewoon aan het wandelen was. Gevraagd of u thuis in Shkodër vertrokken was, gaf u aan dat u reeds in Velipojë was en dat u daar enkele dagen voordien een kamer had gehuurd. Het was immers zomer, het seizoen om in Velipojë te zijn, waar er een strand is (CGVS P. (...), p. 12 en 13). Dat u, ofschoon u vreest om gedood te worden door de nabestaanden van K. H. (...), een kamer huurt aan zee en vervolgens zich de vrijheid toestaat om een avondwandeling te maken, die overigens al anderhalf uur duurde voordat het incident plaatsvond (CGVS P. (...), p. 3), is allerm minst aannemelijk en doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in een bloedwraak verwickeld te zijn.

Voorts kan er ook gewezen worden op de houding van uw broer T. (...). Ook hieruit blijkt geenszins dat u en uw familie verwickeld zouden zijn in een bloedwraak. Zo blijkt uit uw broers verklaringen dat hij, ofschoon hij Albanië in 2007 verlaten had omwille van de moord op K. H. (...) (CGVS, p. 5), in juni 2008 nog terugkeerde naar Albanië om een bezoek te brengen aan zijn pasgeboren zoon (CGVS, p. 6). Dit valt maar moeilijk te rijmen met zijn vrees voor de familie H. (...). Voorts kan er opgemerkt worden dat, ofschoon uw broer beweerde in de Verenigde Staten een asielprocedure opgestart te hebben (CGVS T. (...), p. 5), hij dit niet aantoonde met documenten. Hij verklaarde dat er geen documenten meer zijn die zijn verzoek om internationale bescherming aldaar kunnen aantonen, maar tijdens het persoonlijk onderhoud trachtte hij wel een aantal documenten op zijn gsm terug te vinden met betrekking tot de beslissingen die het Amerikaanse hof van beroep genomen zou hebben. Deze documenten had hij tot dan toe niet kunnen afprinten (CGVS, p. 5 en 6). Er werd hierop gevraagd om de documenten die op zijn gsm stonden en alle andere documenten die betrekking hebben op zijn verblijf en asielprocedure in en zijn deportatie uit de Verenigde Staten neer te leggen. Ofschoon de termijn reeds lange tijd verstreken is, mocht het Commissariaat-generaal enkel maar zijn Amerikaans rijbewijs ontvangen. Uit niets blijkt dan ook dat uw broer T. (...) in de Verenigde Staten uit vrees voor de bloedvete met de familie van K. H. (...) een asielprocedure opstartte. Bovendien verklaarde uw broer dat hij enkele maanden na zijn terugkeer in Albanië het land opnieuw verliet. Hij ging naar Duitsland in de hoop om met een vals paspoort opnieuw naar de Verenigde Staten te kunnen reizen. Hij werd evenwel staande gehouden door de Duitse autoriteiten. Toen besloten werd om hem te repatriëren naar Albanië verzocht uw broer evenwel niet om internationale bescherming in Duitsland. Zijn rechtvaardigingen dat er in Duitsland geen wetgeving meer was die bloedwraak toelaat – een stelling die uw broer niet verder kon uitleggen dan dat hij de Duitse wet niet kent (CGVS T. (...), p. 7) – en dat hij geen oorlog wilde maken met een Duitse officier (CGVS T. (...), p. 7 en 8) kunnen gelet op uw broers vrees voor bloedwraak geenszins overtuigen. Tot slot kan er betreffende uw broers houding nog opgemerkt worden dat hij niet bepaald een opgesloten leven leidde in Albanië. Zo verbleef hij afwisselend in jullie geboortedorp en in Shkodër en bezocht hij u, weliswaar niet vaak, in de gevangenis (CGVS T. (...), p. 8 en 27). Uit uw broers houding, met name dat hij in Duitsland geen asiel aanvraagde maar terugkeerde naar Albanië en dat hij niet kon aantonen dat hij in de Verenigde Staten om internationale bescherming zou hebben verzocht, blijkt geenszins dat uw familie in een bloedvete verwickeld zou zijn.

Dat er aan het bestaan van de bloedwraak met de familie van K. H. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden blijkt bovendien ook uit de vaststelling dat ook uw broer T. (...) in navolging van u en jullie broer N'. (...) nauwelijks kennis bezit over de familie H. (...). Zo wist hij niet hoeveel broers K. (...) heeft. Een van hen zou F. (...) heten, maar dit dacht uw broer slechts. Waar deze persoon woont, kon hij niet zeggen (CGVS T. (...), p. 15 en 16). Uw broer wist voorts wel dat K. (...) kinderen had, maar of het nu zoons of dochters waren kon hij niet zeggen (CGVS T. (...), p. 16). Gevraagd welke leden van de clan H. (...) er nog in Albanië woonachtig zijn, verwees hij naar neven en kleinkinderen maar ook de namen van deze personen waren hem niet bekend (CGVS T. (...), p. 16). Nochtans kan verwacht worden van iemand die vreest om vermoord te worden door leden van een bepaalde familie, dat deze zich spontaan en grondig zou informeren over zijn belagers, hetgeen hier geenszins het geval is. Dat hij slechts tien jaar oud was toen de problemen met K. H. (...) begonnen, hij pas vanaf 2002 problemen kreeg en nadien niet de kans had om de familie te leren kennen (CGVS T. (...), p. 15 en 17) is een uitleg die gelet op de jaren die sindsdien verstreken zijn geen steek houdt. Ook de stelling dat het om een grote clan en meerdere families zou gaan, zoals ook zijn advocate aangaf (CGVS T. (...), p. 17 en 28), kan het absolute gebrek aan kennis van uw broer over de familie met wie jullie in een bloedwraakzaak verwickeld zouden zijn niet verklaren.

Indien hij werkelijk vreest om vermoord te worden door deze familie kan er in alle redelijkheid aangenomen worden dat hij zich minstens in kennis stelt van de identiteit van zijn belagers.

Dat er in de door u en uw familie neergelegde krantenartikelen gewag wordt gemaakt van een eventuele bloedwraak tussen uw familie en de familie van K. H. (...) doet niet de minste afbreuk aan de conclusie dat er aan de bloedwraak geen enkel geloof kan worden gehecht. Het zijn immers niet de Albanese media die het onderzoek moeten voeren naar de ware toedracht achter deze schietpartij. Hierbij kan overigens opgemerkt worden dat de Albanese pers als mogelijke oorzaak van het schietincident ook verwees naar een eventuele ruzie die op de avond van de schietpartij ontstaan was. Er kan bovendien opgemerkt worden dat u, ofschoon u meerdere kranten- en internetartikelen neerlegde, nauwelijks documenten neerlegde ter ondersteuning van uw beweringen. U bracht immers slechts één enkel schrijven aan van de Albanese autoriteiten. Het betreft louter een bevestiging van de procureur waaruit blijkt dat er een onderzoek loopt naar het incident van 14 juni 2022. U verklaarde immers dat u op 21 of 22 juni 2022 naar het Openbaar Ministerie in Shkodër ging om een attest te bemachtigen ter bevestiging van het onderzoek naar de gebeurtenissen van 14 juni 2022 (CGVS, p. 4, 5 en 17). Enkele dagen later kon uw schoonbroer dit attest gaan ophalen. Toen uw schoonbroer dit attest aan u had overhandigd verliet u Albanië en reisde u naar België (CGVS, p. 17). Opvallend in dit verband is echter dat u verklaarde reeds op 28 juni 2022 Albanië verlaten te hebben (CGVS, p. 4, 5 en 15) – dit wordt overigens bevestigd door uw paspoort, waaruit blijkt dat u op 29 juni 2022 de Servisch-Hongaarse grens overstak - maar dat het attest opgemaakt werd op 30 juni 2022, i.e. twee dagen na uw vertrek uit het land, waardoor het bijgevolg onmogelijk is dat u reeds in het bezit was van dit document toen u Albanië verliet. Hiermee geconfronteerd wijzigde u evenwel uw verklaringen en stelde u dat uw schoonbroer dit per post heeft overgemaakt aan u, hetgeen echter haaks staat op uw eerdere verklaringen dat u na de ontvangst van dit document naar België vertrok (CGVS P. (...), p. 17). Deze vaststellingen doen afbreuk aan de authenticiteit van het enige officiële door u voorgelegde document ter staving van de gebeurtenissen van 14 juni 2022. Overige documenten legde u voorts niet neer. Nochtans werd u twee keer ondervraagd door de autoriteiten (CGVS P. (...), p. 16). Ofschoon u een aanvraag kon doen om een kopie van uw verklaringen te bekomen, liet u na dit te doen (CGVS P. (...), p. 15 en 16). Ook uw broer legde verklaringen af ten aanzien van de Albanese politie (CGVS T. (...), p. 23 en 24). Gevraagd of hij kon aantonen dat hij ondervraagd was, stelde ook uw broer dat er geen proces-verbaal of een kopie van zijn verklaringen werd overhandigd maar dat men dit kan opvragen bij het politiecommissariaat (CGVS T. (...), p. 25). Dat jullie deze documenten niet neerleggen, noch andere documentatie aanbrengen met betrekking tot het incident van 14 juni 2022 en de nasleep ervan komt bevreemdend over en doet vermoeden dat er in deze documenten mogelijks informatie staat die niet in overeenstemming te brengen valt met jullie verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties.

Voorgaande vaststellingen bevestigen dat er geen geloof gehecht kan worden aan het bestaan van een bloedwraakzaak met de familie H. (...). Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u omwille van deze vendetta op 14 juni 2022 neergeschoten werd in Velipojë.

Er dient daarnaast opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient er benadrukt te worden dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, er dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. Zo kan er vooreerst op gewezen worden dat uit uw verklaringen, de verklaringen van uw familie, de door u neergelegde documenten en de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Albanese autoriteiten heel wat ondernomen hebben om de ware toedracht van de schietpartij op 14 juni 2022 te achterhalen. Nadat de autoriteiten op de hoogte waren gebracht van het incident, rukten de ordendiensten massaal uit, werd er een perimeter ingesteld en kwam er een speciale eenheid aan te pas. U werd bovendien door de politie naar het ziekenhuis gebracht, alwaar u ondervraagd werd door enkele agenten van de gerechtelijke politie (CGVS P. (...), p. 14). U ging na uw ontslag uit het ziekenhuis ook nog met de chef misdaad van de politie van Shkodër naar de plaats delict. De omgeving werd uitgekamd en er werden een aantal kogelhulzen aangetroffen. Nadien werd u nogmaals ondervraagd, ditmaal door de chef misdaad zelf en een andere officier (CGVS P. (...), p. 16), en later werd ook uw broer uitgenodigd om verklaringen af te leggen ten aanzien van de Albanese autoriteiten (CGVS T. (...), p. 24). Hieruit blijkt dat de politie onmiddellijk na het incident daadwerkelijk stappen heeft gezet om het incident te onderzoeken.

Uw stelling dat de Albanese autoriteiten te weinig gedaan hebben om het incident te onderzoeken (CGVS P. (...), p. 23) kan gelet op het voorgaande dan ook niet overtuigen. U kon bovendien geen enkele concrete reden aanreiken waarom dit het geval zou zijn. U verwees enkel naar het feit dat wie geld heeft de autoriteiten aan zijn kant heeft. Gevraagd om dit op uw persoonlijke situatie te betrekken verklaarde u enkel dat als u rijk zou zijn, de politie onmiddellijk de daders gevonden zou hebben (CGVS P. (...), p. 23), waarmee u geenszins concreet aantoont dat er in uw geval sprake zou zijn van corruptie. U klaagde overigens ook niet aan dat er naar uw mening te weinig gedaan is om de zaak te onderzoeken. Het interesseerde u namelijk niet (CGVS P. (...), p. 23). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u geenszins iets ondernomen heeft om zich te informeren over de evolutie van het onderzoek. Zo komt het bevreemdend over dat u niet wist wat de politie in de periode tussen 14 juni 2022 en de dag van uw vertrek uit Albanië nog allemaal ondernomen heeft om het incident te achterhalen (CGVS P. (...), p. 17). U informeerde zich er niet naar, u ging enkel naar het openbaar ministerie om er een attest aan te vragen waarin bevestigd wordt dat er een onderzoek loopt. Tijdens dit bezoek aan het openbaar ministerie verzocht u echter niet om met iemand te spreken die betrokken was bij het onderzoek. U wilde enkel een attest aanvragen en sprak er aldus enkel met een secretaresse (CGVS P. (...), p. 17). U informeerde niet op een officiële wijze naar de stand van het onderzoek (CGVS P. (...), p. 18). Enkel aan een paar agenten van de gerechtelijke politie – burens van uw schoonbroer (CGVS P. (...), p. 20) - vroeg u op een informele manier naar het resultaat van het onderzoek. U vroeg echter niet naar wat de politie al ondernomen had om tot een resultaat te komen (CGVS P. (...), p. 18). Evenmin nam u een advocaat onder de arm (CGVS P. (...), p. 19). Ook na uw vertrek in België informeerde u zich niet verder over het onderzoek naar het incident op 14 juni 2022. Een aantal maanden na uw aankomst in België werd u weliswaar opgebeld door een Albanese politieagent die aangaf dat het onderzoek lopende was en een aantal vragen aan u stelde in dit verband (CGVS P. (...), p. 17 en 19) – dit bevestigt overigens dat de Albanese autoriteiten geenszins onwillig of onmachtig zijn om u hulp en/of bescherming te bieden -, maar na dit ene telefoongesprek met deze agent heeft u nooit opnieuw contact opgenomen met deze man om u te informeren naar het onderzoek. Gevraagd waarom u dit niet gedaan heeft, stelde u enkel dat de agent in kwestie u zou contacteren van zodra er nieuws was (CGVS P. (...), p. 19). Hieruit blijkt allerm minst dat u een actieve houding aanneemt om u op de hoogte te houden van de situatie in uw land van herkomst, hetgeen uw stelling dat de Albanese autoriteiten te weinig ondernomen hebben om de schietpartij van 14 juni 2022 te onderzoeken op fundamentele wijze ondermijnt.

Ook uw broer T. (...) ondernam nauwelijks iets om zich te informeren over het onderzoek naar dit incident. Zo verklaarde hij dat hij enkel in september 2022, i.e. drie maanden na het schietincident, het openbaar ministerie opbelde om zich te informeren (CGVS T. (...), p. 11 en 12). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, komt evenwel bevreemdend over (CGVS P. (...), p. 21). Andere stappen ondernam hij daarnaast niet (CGVS T. (...), p. 25). Ook hij nam geen advocaat onder de arm (CGVS T. (...), p. 19), nochtans vreesde ook hij gevisseerd te worden door de familie van K. H. (...). Hij stelde ook niemand aan om zijn belangen te behartigen na zijn vlucht uit Albanië (CGVS T. (...), p. 26). Sinds zijn vertrek weet hij dan ook niet wat de Albanese autoriteiten gedaan hebben (CGVS T. (...), p. 26). Het maakt volgens hem ook weinig uit: de Albanese autoriteiten zullen de zaak sowieso lopende houden, verklaarde hij. Gepolst of hij hiermee bedoelde dat hij de mening is toegedaan dat de Albanese autoriteiten te weinig doen of gedaan hebben om de zaak te onderzoeken (CGVS T. (...), p. 26), stelde hij dat hij niet wist of het onderzoek goed of slecht wordt gevoerd. Hij wist enkel dat er tot op de dag van zijn vlucht uit Albanië niemand werd opgepakt of verhoord (CGVS T. (...), p. 26). Dat hij zich, net als u, niet verder informeerde naar de stand van het onderzoek, ondermijnt niet alleen jullie stelling dat de Albanese autoriteiten te weinig gedaan hebben om de zaak te onderzoeken op fundamentele wijze, ook dient er in dit verband opgemerkt te worden dat, hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, deze verplichting niet absoluut is en dit niet kan worden begrepen als een resultaatsverbintenis. Uit het loutere feit dat er niemand werd verhoord of aangehouden kan aldus niet afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten niets ondernomen hebben om de zaak te onderzoeken of dat zij onwillig of onmachtig zijn om u en uw familie hulp en/of bescherming te bieden.

Uw broer T. (...) verklaarde overigens nooit beroep gedaan te hebben op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten (CGVS T. (...), p. 17). Hij rechtvaardigde zijn houding door te stellen dat hij geen vertrouwen heeft in de staat omdat de staat de situatie waarin u en uw familie verkeerd zijn, zijnde de bloedwraak waaraan zoals hierboven uitgebreid omschreven geen enkel geloof gehecht kan worden, gecreëerd heeft (CGVS T. (...), p. 5, 13-19). Hij voegde hieraan toe dat hij destijds onder druk werd gezet om de moord op K. H. (...) te bekennen (CGVS T. (...), p. 17). Erop gewezen dat hij vrijgesproken werd voor zijn aandeel in diens overlijden – hij kreeg in dit verband overigens een schadevergoeding zoals werd vastgesteld in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming – stelde hij dat de H. (...)’s verklaringen hadden afgelegd zodat zij zich konden wreken volgens de wetten van de kanun (CGVS T. (...), p. 17), waarmee hij opnieuw verwees naar de bloedwraak met de H. (...)’s, waaraan geen geloof kan worden gehecht. Hij kon echter ook niet preciseren wie van deze familie verklaringen afgelegd zou hebben

(CGVS T. (...), p. 18). Bovendien heeft hij ook nooit aangeklaagd dat de procureur, de chercheurs en/of de chef misdaad hem destijds tijdens zijn detentie onder druk hebben gezet om hem te laten bekennen (CGVS T. (...), p. 18). Uit niets blijkt dan ook dat hij destijds onder druk werd gezet door de Albanese autoriteiten. Dat deze Albanese autoriteiten en de familie H. (...) met elkaar zouden samenwerken maakte hij voorts evenmin aannemelijk. Gevraagd waarop hij zich baseerde om dit te stellen verklaarde hij evenwel dat het slechts om zijn mening ging. Ook zijn verwijzing naar mogelijke corruptie kon hij niet verder concretiseren (CGVS T. (...), p. 19 en 20). Gevraagd om concrete elementen waarop hij zich baseerde om te stellen dat de Albanese staat het op jullie familie gemunt zou hebben, zoals hij verklaarde, verwees hij overigens naar het feit dat de procureur die hem na het overlijden van K. H. (...) had aangehouden, intussen uit zijn ambt ontzet was op verdenking van corruptie (CGVS T. (...), p. 18), waaruit blijkt, zoals hieronder nog uitgebreid beschreven zal worden, dat de Albanese autoriteiten stappen hebben gezet in de strijd tegen corruptie. Gevraagd waarom hij dan anno 2023 geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese overheid verklaarde hij enkel dat het Albanese systeem niet functioneert, wat geenszins een concrete verklaring biedt waarom jullie zich heden niet op de Albanese autoriteiten zouden kunnen beroepen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u en uw familie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit

versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023) , de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op het voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en uw nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie. De beslissing van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens toont slechts aan dat u bij verschillende instanties in beroep ging tegen uw veroordeling voor de moord op K. H. (...) (CGVS P. (...), p. 6). Hieruit kan niet blijken dat u onterecht werd veroordeeld. In het kader van uw eerste verzoek werd overigens reeds vastgesteld dat u in uw verzoekschriften nergens gewag maakte van corruptie bij de politionele of gerechtelijke autoriteiten in het kader van uw veroordeling: u voerde immers voornamelijk procedurefouten aan. Dat u in België tewerkgesteld werd in een tuinbouwbedrijf, dat u dit werk niet kon verderzetten gelet op uw verblijfsstatus en dat u in dit verband per e-mail en WhatsApp communiceerde met een advocaat staat niet ter discussie, maar werpt geen nieuw licht op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de door u beweerde bloedwraak en de beschikbare beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst. Dat u terugkeerde naar Albanië op 5 juni 2022 zoals blijkt uit het vliegticket staat op zich niet ter discussie.

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, N. B., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op de asielaanvraag van haar echtgenoot.

De derde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van derde verzoekende partij, S. B., zijnde de dochter van eerste en tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar derde verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op de asielaanvraag van haar vader.

De vierde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van vierde verzoekende partij, K. B., zijnde de dochter van eerste en tweede verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar vierde verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op de asielaanvraag van haar vader.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2, 3 en 13 EVRM, van de artikelen "48/3 t.e.m. 48/7 en 62" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partijen niet aantonen op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Verzoekende partijen beperken zich in hun betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2023 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 7 april 2023 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.6. De Raad wijst er in dit verband vooreerst op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze gemotiveerd wordt dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, aangezien:

(A) geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde bloedwraakzaak met de familie H., nu:

(i) in het kader van het eerste verzoek van eerste, tweede en derde verzoekende partij reeds geoordeeld werd dat aan het bestaan van een bloedwraak met de familie H. geen geloof gehecht kan worden en ook in het kader van de twee verzoeken om internationale bescherming die de broer van eerste verzoekende partij N'. eerder indiende geoordeeld werd dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan het bestaan van een bloedwraak,

(ii) ook uit de verklaringen die verzoekende partijen en hun familie aflegden in het kader van hun huidige verzoeken geenszins blijkt dat hun familie in een bloedvete verwickeld zou zijn met de familie H., gelet op (a) de houding die eerste verzoekende partij aannam toen zij besloot om naar Albanië terug te keren met het oog op het verkrijgen van een werkvisum en het door haar gestelde gedrag tijdens dit verblijf in Albanië,

(b) de houding van de broer van eerste verzoekende partij, T., nu deze niet het minste bewijs bijbrengt van zijn bewering in de Verenigde Staten een asielprocedure te hebben opgestart, hij voorts ook in Duitsland niet om internationale bescherming verzocht toen besloten werd hem te repatriëren naar Albanië en hij ten slotte evenmin een opgesloten leven leidde in Albanië na zijn terugkeer in 2016 en (c) de gebrekkige kennis van T. over de familie H., en,

(iii) de neergelegde krantenartikelen waarin gewag wordt gemaakt van een eventuele bloedwraak tussen hun familie en de familie van K. H. niet de minste afbreuk doen aan de conclusie dat er aan de bloedwraak geen enkel geloof kan worden gehecht, nu het immers niet de Albanese media zijn die het onderzoek moeten voeren naar de ware toedracht achter de schietpartij;

(B) bijgevolg niet aangetoond wordt dat het schietincident op 14 juni 2022 kadert in een bloedwraak; en, (C) ten slotte niet aannemelijk gemaakt wordt dat eerste verzoekende partij wat betreft dit schietincident – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, waarbij er dienstig op gewezen wordt dat (i) de Albanese autoriteiten heel wat ondernomen hebben om de ware toedracht van de schietpartij op 14 juni 2022 te achterhalen, (ii) eerste verzoekende partij nagelaten heeft zich te informeren naar wat de politie in de periode tussen 14 juni 2022 en de dag van haar vertrek uit Albanië nog allemaal ondernomen had om het incident te achterhalen, en (iii) ook de broer van eerste verzoekende partij T. nauwelijks iets ondernam om zich te informeren over het onderzoek naar dit incident en evenmin ooit een poging ondernam om hulp en/of bescherming te verkrijgen vanwege de Albanese autoriteiten.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

In verband met de terugkeer van eerste verzoekende partij naar Albanië met het oog op het bekomen van een werkvisum, onderstrepen verzoekende partijen vooreerst dat eerste verzoekende partij inlichtingen had ingewonnen bij een advocaat en dat de procedure voorts geïnitieerd diende te worden door haar werkgever in België. Eerste verzoekende partij volgde dan ook slechts het advies van haar advocaat, waardoor haar niet verweten kan worden geen verdere stappen te hebben ondernomen en een afwachtende houding te hebben aangenomen. Bovendien verbleef zij nog maar een korte periode in Albanië, waardoor het logisch is dat zij zelf nog geen initiatief nam met betrekking tot de procedure. De Raad duidt er evenwel op dat gelet op het risico dat eerste verzoekende partij nam door terug te keren naar Albanië, alwaar zij immers een vrees zou koesteren om gedood te worden in het kader van een bloedvete, van haar verwacht mag worden dat zij zich grondig zou hebben geïnformeerd over de procedure en dat zij zich ook tijdens haar verblijf in Albanië zou informeren naar de stand van zaken van de procedure, *quod non*. Dat eerste verzoekende partij in dergelijke context zonder meer passief zou afwachten tot zij opgebeld werd door Belgische ambassade in Sofia (Bulgarije), zonder zelf contact op te nemen met de Belgische ambassade in Sofia en/of zich via haar advocaat op de hoogte te houden van de concrete stappen die werden ondernomen door haar advocaat en/of werkgever, strookt dan ook allerminst met de door haar voorgehouden vrees en het beweerde risico dat gepaard ging met haar verblijf in Albanië.

Verder werpen verzoekende partijen evenmin een ander licht op de motivering in de bestreden beslissingen dat ook de houding van eerste verzoekende partij tijdens haar verblijf in Albanië vanaf haar aankomst op 5 juni 2022 tot het schietincident op 14 juni 2022 geen blijk geeft van een vrees om gedood te worden in het kader van een bloedwraak. Zoals dienstig opgemerkt in de bestreden beslissingen, blijkt uit de verklaringen van eerste verzoekende partij dat zij in deze periode op bezoek ging bij verschillende familieleden in Albanië en dat zij, na eerst een aantal dagen in haar eigen huis te hebben verbleven, in Velipojë een kamer had gehuurd om er van de zomer en het strand te genieten (notities CGVS P., p. 11-13). Dergelijke verklaringen getuigen allerminst van een vrees om gedood te worden in het kader van een bloedwraak. Ook op de avond van het schietincident zou zij in Velipojë *“gewoon aan het wandelen”* zijn geweest (notities CGVS P., p. 12). Indien zij daadwerkelijk verwickeld zou zijn in een bloedwraak, is het geheel niet plausibel dat zij dergelijke onnodige verplaatsingen in Albanië zou doen en haar huis zou verlaten voor activiteiten van louter recreatieve aard. Ondanks haar bewering voorzichtig te zijn geweest en voorzorgsmaatregelen te hebben genomen, dient dan ook te worden vastgesteld dat eerste verzoekende partij niettemin onnodige risico's nam door haar huis te verlaten voor eerder triviale zaken. Ook het loutere gegeven dat de familieleden die zij bezocht dichtbij woonden, neemt niet weg dat eerste verzoekende partij zichzelf onnodig blootstelde aan het risico om geconfronteerd te worden met haar belagers door haar eigen huis te verlaten. Waar in het verzoekschrift nog gewezen wordt op andere voorzorgsmaatregelen die eerste verzoekende partij nam, zoals naar Albanië reizen via Montenegro, vanwaar haar schoonbroer haar per auto naar Albanië bracht, en het feit dat niemand op de hoogte was van haar terugkeer behalve enkele familieleden in Albanië, wijst de Raad erop dat hiermee echter geen afbreuk gedaan wordt aan voormelde bevindingen waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij tijdens haar verblijf in Albanië geenszins het ondergedoken bestaan leidde dat kan worden verwacht van iemand die stelt gevisieerd te worden in het kader van een bloedwraak.

Voorts trachten verzoekende partijen de houding van de broer van eerste verzoekende partij T. te vergoelijken met de uitleg dat diens terugkeer naar Albanië in juni 2008 ingegeven was door een emotionele reden, met name het weerzien met zijn pasgeboren zoon, en dat hij bij zijn terugkeer in 2016 *“niets anders kon doen dan af en toe van plek te veranderen in functie van zijn netwerk waarop hij beroep moest doen”*. De Raad bemerkt evenwel vooreerst dat het allerminst in verhouding staat dat T. zijn leven zou riskeren louter voor een bezoek aan zijn pasgeboren zoon. Dat hij het risico zou nemen terug te keren naar Albanië, waar hij gevisieerd zou worden in het kader van een bloedwraak, en hier bovendien drie weken zou verblijven (zie notities CGVS T., p. 6) is niet plausibel. Er kan weliswaar begrip worden opgebracht voor het feit dat hij zijn zoon wilde zien, doch zijn er minder risicovolle manieren denkbaar om zulks te bewerkstelligen. Wat betreft het door hem gestelde gedrag bij zijn terugkeer naar Albanië in 2016, kunnen verzoekende partijen geenszins worden bijgetreden waar zij lijken voor te houden dat diens verplaatsingen noodzakelijk waren om te kunnen voorzien in zijn levensonderhoud. Immers kan worden aangenomen dat er ook minder risicovolle manieren bestonden waarop zijn lokale netwerk – T. verklaart dat hij kon rekenen op de steun van zowel vrienden als familie (notities CGVS T., p. 8) – hem had kunnen voorzien in zijn levensonderhoud, waarbij T. zijn woning niet zou hoeven te verlaten. Bovendien dient te worden onderstreept dat T. daarnaast soms ook eerste verzoekende partij bezocht in de gevangenis (notities CGVS T., p. 27). De vaststelling dat T. klaarblijkelijk zijn woning verliet voor zaken die niet als hoogst noodzakelijk kunnen worden beschouwd, bevestigt wel degelijk verder het ongeloofwaardige karakter van de bewering dat hun familie verwickeld zou zijn in een bloedvete.

Verder bieden verzoekende partijen evenmin een afdoende verklaring voor de gebrekkige kennis in hoofde van T. aangaande de familie H. Zij beperken zich er immers toe te wijzen op zijn jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot de beweerde bloedwraak en zijn verblijf in de Verenigde Staten tussen 2007 en 2016. Hiermee gaan zij echter voorbij aan en doen zij niet *in concreto* afbreuk aan de terechte motivering in de bestreden beslissingen dat een verwijzing naar de jonge leeftijd van T. ten tijde van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot de beweerde bloedwraak geen steek houdt gelet op de jaren die sindsdien verstreken zijn en dat voorts in alle redelijkheid kan worden aangenomen dat indien T. werkelijk vreest om vermoord te worden door de familie H., hij zich minstens in kennis zou stellen van de identiteit van zijn belagers.

Daarnaast duiden verzoekende partijen nog op de door hen bijgebrachte krantenartikelen inzake het schietincident op 14 juni 2022. Zij benadrukken dat sommige van deze artikels melding maken van bloedwraak, en dit terwijl eerste verzoekende partij op het moment van publicatie nog niet zelf gesproken kon worden gezien haar verwondingen. De Raad volgt de commissaris-generaal evenwel in zijn motivering dat het loutere gegeven dat er in de krantenartikelen gewag wordt gemaakt van een eventuele bloedwraak tussen hun familie en de familie H. – in de nieuwsberichten wordt in dit verband gewezen op het feit dat het slachtoffer van het schietincident, zijnde eerste verzoekende partij, eerder veroordeeld was wegens de moord op K. H. in 2002 – niet volstaat om aan te tonen dat er effectief sprake is van een bloedwraak en dat dit schietincident hierin kadert, nu het immers niet de Albanese media zijn die het onderzoek moeten voeren naar de ware toedracht achter deze schietpartij en er bovendien daarnaast in de persberichten ook verwezen wordt naar een eventuele ruzie die op de avond van de schietpartij ontstaan was. Daarnaast wordt in de bestreden beslissingen nog gewezen op de opmerkelijke vaststelling dat, ofschoon meerdere kranten- en internetartikelen worden neergelegd van dit schietincident, slechts één enkel document aangebracht wordt dat afkomstig is van de Albanese autoriteiten, met name een attest van het Openbaar Ministerie in Shkodër waarin louter bevestigd wordt dat er een onderzoek loopt naar het incident van 14 juni 2022. De vaststelling dat tot op heden geen andere officiële documenten worden neergelegd van het incident van 14 juni 2022 en de nasleep ervan, komt uiterst bevreemdend over en doet vermoeden dat er in deze documenten mogelijks informatie staat die niet in overeenstemming te brengen valt met hun verklaringen ten aanzien van de Belgische asielinstanties.

Wat betreft nog de motivering in de bestreden beslissingen waarin tevens de authenticiteit van voormeld attest van het Openbaar Ministerie in Shkodër in vraag wordt gesteld, wijst de Raad erop dat dit een overtuigend motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partijen aldus geen belang hebben bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt uit wat voorafgaat dat dit stuk hoe dan ook slechts bevestigt dat er een onderzoek loopt naar het incident van 14 juni 2022 en op generlei wijze aantoont dat deze schietpartij kadert in een bloedwraak.

In zoverre verzoekende partijen aanvoeren dat er in Albanië geen effectieve bescherming bestaat in geval van bloedwraak en opwerpen dat in de bestreden beslissingen met geen woord gerept wordt over eventuele maatregelen ter bestrijding van bloedwraak, duidt de Raad er evenwel op dat verzoekende partijen met hun betoog geheel voorbij lijken te gaan aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissingen dat zij echter niet aannemelijk maken in een bloedwraak te zijn verwickeld en aldus niet aannemelijk maken dat het schietincident in 2022 kadert binnen een bloedvete. Hun verwijzing naar informatie over de beschermingsmogelijkheden in Albanië bij bloedwraak is dan ook *in casu* niet dienstig en is niet van aard om een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij voor het aangehaalde schietincident op 14 juni 2022 – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

2.2.7. Wat betreft nog de neergelegde documenten ter staving van hun asielrelaas, treedt de Raad vooreerst verwerende partij bij waar deze inzake de door eerste verzoekende partij bijgebrachte documenten het volgende motiveert: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en uw nationaliteit, zoals aangetoond door uw paspoort, staan niet ter discussie. De beslissing van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens toont slechts aan dat u bij verschillende instanties in beroep ging tegen uw veroordeling voor de moord op K. H. (...) (CGVS P. (...), p. 6). Hieruit kan niet blijken dat u onterecht werd veroordeeld. In het kader van uw eerste verzoek werd overigens reeds vastgesteld dat u in uw verzoekschriften nergens gewag maakte van corruptie bij de politionele of gerechtelijke autoriteiten in het kader van uw veroordeling: u voerde immers voornamelijk procedurefouten aan. Dat u in België tewerkgesteld werd in een tuinbouwbedrijf, dat u dit werk niet kon*

verderzetten gelet op uw verblijfsstatus en dat u in dit verband per e-mail en WhatsApp communiceerde met een advocaat staat niet ter discussie, maar werpt geen nieuw licht op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de door u beweerde bloedwraak en de beschikbare beschermingsmogelijkheden in uw land van herkomst. Dat u terugkeerde naar Albanië op 5 juni 2022 zoals blijkt uit het vliegticket staat op zich niet ter discussie.”

De paspoorten van tweede, derde en vierde verzoekende partij tonen voorts louter hun identiteit en nationaliteit aan, zijnde elementen die op zich niet betwist worden.

Met het louter neerleggen van een bundel met kopieën van de reeds eerder door hen bijgebrachte documenten (zie bijlage 2 van het verzoekschrift), doen verzoekende partijen geenszins *in concreto* afbreuk aan voormelde pertinente bevindingen inzake deze reeds neergelegde stukken.

Daar waar verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift een notariële akte betreffende een verklaring door de schoonbroer van eerste verzoekende partij voegen (bijlage 3 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast de schoonbroer van eerste verzoekende partij in deze verklaring louter bevestigt dat hij eerste verzoekende partij in juni 2022 ophaalde aan de luchthaven van Podgorica (Montenegro) en vervolgens met de wagen naar Albanië bracht alsook dat hij het attest van het Openbaar Ministerie d.d. 30 juni 2022 per post overmaakte aan eerste verzoekende partij, *i.e.* elementen die *an sich* niet betwist worden door de Raad. Deze verklaring doet derhalve evenmin afbreuk aan bovenstaande bevindingen.

Wat betreft nog de bij het verzoekschrift gevoegde verklaring van de werkgever van eerste verzoekende partij (bijlage 4 van het verzoekschrift), waarin de gevolgde procedure voor het verkrijgen van een werkvisum bevestigd wordt alsook verwezen wordt naar de vrees in hoofde van eerste verzoekende partij om terug te keren naar Albanië, bemerkt de Raad vooreerst dat de terugkeer van eerste verzoekende partij naar Albanië met het oog op het verkrijgen van een werkvisum *an sich* niet betwist wordt. Dit attest werpt evenwel geen ander licht op de hierboven gedane vaststelling dat de houding die eerste verzoekende partij aannam tijdens deze procedure geenszins te verenigen valt met haar bewering in Albanië te worden gevisieerd in het kader van een bloedwraak. Evenmin is deze verklaring van aard aan te tonen dat verzoekende partijen in Albanië daadwerkelijk verwikkeld zijn in een bloedwraak, nu hierin slechts in uiterst vage en algemene termen gesteld wordt dat zij problemen zouden kennen in Albanië zonder dat expliciet vermeld wordt dat zij verwikkeld zijn in een bloedwraak. Bovendien kan aan dergelijke verklaring van de werkgever van eerste verzoekende partij in België, die voor wat betreft de aangehaalde problemen louter gebaseerd is op hetgeen eerste verzoekende partij hierover aan haar werkgever vertelde, hoe dan ook niet de minste objectieve bewijswaarde worden toegekend.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Albanië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.9. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 6 april 2023 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, oordeelt de Raad dat de bestreden

beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Gelet op het voorgaande, beroepen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 744 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT